

De werking van bijengif

Bijengif geeft energie, beïnvloedt de zenuwfuncties en werkt positief op spieren, pezen en gewrichten. Het effect op de zenuwen wordt veroorzaakt door de stimulering van hormoonproductie door de bijnierschors. De werkzaamheid kan worden vergeleken met die van voedingsmiddelen met werkzame stoffen, zoals koffie.

Een teveel ervan kan leiden tot slapeloosheid, hartkloppingen, te veel of te weinig urineren.

Bijengif is niet aan te raden bij suikerziekte en nieraandoeningen. In Europa is het innemen van het gif van bijen voor therapeutisch gebruik bekend sinds het midden van de 19e eeuw. Het werd toen vooral gebruikt in de homeopathie.

Bijengif komt echter al veel langer voor in de volksgeneeskunde in de vorm van bijenaftreksels en verpoederde bijenangels. In de jaren zestig van de vorige eeuw zijn er voor het eerst bijengif tabletten geproduceerd, maar deze zijn nooit in de handel gebracht.

Samenstelling De bestanddelen zijn mellitine (40-60%), fosfolipase A (10-12%), apamine (2-3%), MCD-peptide (2%), histamine (1%) en vele andere stoffen zoals pamine, secapine, hyaluroidase, zure fosfomonoesterase, lysofosfolipase en α -glucosidase.

Voor het verwerken van het gif in voedingssupplementen en verzorgingsproducten wordt het vloeibare gif gedroogd en gezuiverd.

Allergie voor het gif in capsule of crème is zeldzaam, en voor zover wij weten, niet beschreven. Bij het injecteren van het gif van de bij door middel van een bijensteek is er echter wel een reële kans op een allergische reactie. Deze wordt in hoofdzaak veroorzaakt door de kliervloeistof waarin het gif is opgelost en niet door de werkzame bestanddelen.

Bijengif creme maakt spieren en gewrichten soepel. Tweemaal daags insmeren volstaat.

Aanbevolen literatuur M. Simics, de auteur van Bee Venom: Exploring the healing Power .

Simics is in de tegenwoordige apitherapie die de laatste decennia steeds meer beoefend wordt, één van de belangrijkste onderzoekers.